

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/20/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815215731
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3815215731.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu o mal. E. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom u otca, zastúpený opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, dieťa rodičov matky F. V., nar. 30.XX.XXXX, t.č. bez trvalého bydliska a otca C. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. U. J. č. XXX/XX, o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie matky maloletého proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 31. augusta 2017, č.k. 8P/1/2017-289 v spojení s opravným uznesením zo dňa 21. septembra 2017, č.k. 8P/1/2017-294 ako aj s v spojení s opravným uznesením zo dňa 09. februára 2018, č.k. 8P/1/2017-312, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok prvej inštancie v spojení s opravnými uzneseniami v napadnutej časti týkajúcej sa vyživovacej povinnosti matky na mal. E. **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. mal. E. C. zveril do náhradnej osobnej starostlivosti otca, ktorý je oprávnený maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach. Výrokom II. zaviazal matku prispievať na výživu mal. E. C. vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona, mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia. Styk matky s mal. E. neupravil a vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutia odôvodnil ust. § 45, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, kedy vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že rodičia spolu nežijú, spolu nehospodária, pričom odporkyňa (mal zrejme na mysli matku maloletého dieťaťa) v marci 2017 dobrovoľne odovzdala maloletého do starostlivosti navrhovateľa (otca dieťaťa), nakoľko starostlivosť o maloletého nezvládala. Rodičia zhodne potvrdili, že otec sa o maloletého vzorne stará, je osobou, ktorú maloletý rešpektuje, má s ňou vytvorený dobrý citový vzťah a je na neho citovo naviazaný. Súd mal za preukázané, že otec dieťaťa býva so svojou matkou v 3-izbovom byte, ktorý je v osobnej vlastníctve starého otca, kde má vyčlenenú samostatnú izbu spolu s maloletým. Maloletý domácnosť pozná, je na ňu zvyknutý, hygiena je na požadovanej úrovni. Na základe takto zisteného stavu potom dospel súd k záveru, že otec dáva záruku v riadnej výchove a opatere maloletého, trávi s ním voľný čas, záleží mu na synovom zdravom vývoji a rozvoji. Vytvoril pre neho vhodné rodinné zázemie. Vzhľadom na skutočnosť, že matka nemá trvalé bydlisko, súd sa snažil predísť ku skutočnosti, aby nedochádzalo k neustálemu premiestňovaniu maloletého, narušeniu jeho pravidelného režimu. Zo šetrenia opatrovníka mal za preukázané, že matka sa zdržiavala v rôznych krízových centrách Orchidea v Bošanoch, či v Krízovom centre Čakanka v Považskej Bystrici, v nemocničnej ubytovni a podľa názoru súdu s ohľadom na nestabilitu rodinného zázemia by bývanie s matkou nevyplývalo pozitívne na vývoj dieťaťa.

3. Pri určovaní výšky výživného povinnému rodičovi súd vychádzal z kritérií uvedených v § 75 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, t.z. veku, odôvodnených potrieb detí a možností, schopností a majetkových pomerov. Maloletý má 3 roky, zaujíma sa o prírodu, bicyklovanie, v domácnosti s otcom, prípadne s matkou otca, ku ktorej má vybudovaný citový vzťah. Matka nemá vlastné bývanie, zarába 10,- eur denne, má záujem nájsť si nájomný byt, čo je predpokladom výdavkov, ktoré momentálne presne nevie zhodnotiť, aký bude mať dopad na jej živobytie a možnosť platenia výživného. Otec má pravidelný príjem, pracuje v spoločnosti VEGUM od 11.03.2016 s priemerným mesačným príjmom 6.873,- eur (zrejme mal súd prvej inštancie na mysli príjem 687,- eur mesačne) s povinnosťou vykonávania exekučných zrážok, je schopný užiť svoje a synove potreby. Prispieva svojim rodičom, u ktorých býva sumou 200,- až 250,- eur mesačne na stravu a bývanie a ďalšie výdavky má v súvislosti s paušálnymi poplatkami za telefón. Preto mal súd za preukázané, že otec je schopný finančne sa postarať o dieťa a nebolo pre neho prioritné určenie výživného. Matka na výživu maloletého neprispieva, prídavok na dieťa poberala do 31.03.2017. Naposledy bola evidovaná v evidencii nezamestnaných do 16.03.2014, momentálne pracuje ako upratovačka. Nakoľko je zákonnou povinnosťou rodiča prispievať na výživu maloletého aspoň minimálnou sumou a momentálna sociálna situácia matky je nepriaznivá, pričom záujmy maloletého sú v plnej miere zabezpečené u otca, ktorý na určení výživného vo výške 30,- eur netrval, súd určil navrhovateľke (zrejme mal súd prvej inštancie na mysli matku maloletého) najnižšiu zákonnú povinnosť prispievať výživné vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, neploleté dieťa, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca. Vzhľadom na skutočnosť, že účastníci nenavrhovali upraviť pomery medzi stranami, súd styk matky s maloletým neupravoval a o trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podala včas odvolanie matka maloletého, ktorá v rozhodnutí uvádzala, že nikdy nežili v spoločnej domácnosti s otcom dieťaťa, pričom sa o to pokúšala s tým, že otec ju bil a psychicky týral a z tohto dôvodu od neho ušla a schovávala sa. Nikdy nebola manželkou otca dieťaťa. Otec dieťaťa jej nikdy neplatil výživné, iba raz jej dal 50,- eur do Krízového centra Čakanka a dokonca bral rodinné prídavky na ich dieťa, avšak dieťa bolo stále s ňou. Celé tri roky sa starala o syna bez finančnej podpory od otca dieťaťa. Momentálne má problémy a preto dala syna otcovi. Verí, že keď sa situácia vyrieši bude sa môcť o dieťa znova starať. Uviedla ďalej, že má podozrenie na zaujatosť súdu voči jej osobe a preto žiada o jednanie na ktoromkoľvek inom súde. Rovnako uviedla, že bola predvolaná na Okresný súd v Prievidzi z dôvodu prevzatia nového rozsudku, kde mali byť opravené nepodstatné slovné úpravy, čo pokladá za špekuláciu.

5. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril otec maloletého, ktorý uviedol, že matka ušla z posledného podnájmu s ich synom a pol roka nevedel kde sa skrýva. Našli ho až keď podpálila cudzí byt a jeho syn sa ocitol v nemocnici s popáleninami, odkiaľ ho vzal na revers a následne bola so synom umiestnená v Krízovom centre v Bošanoch. Doklady o peniazoch, ktoré jej posielal sú priložené v spise. Počas troch rokov, kedy mali syna pracoval brigádnicky a peniaze mali iba z jeho príjmu, pretože matka poberala materský a rodičovský príspevok a dokázala tieto peniaze minúť v priebehu dňa pre svoje potreby. Matka dieťaťa je chorá, je liečená v nemocnici v Bojniciach a je proti nej podané množstvo trestných oznámení, pričom o ich riešení nemá vedomosť. Napriek tomu, že bola zaviazaná platiť na výživu ich syna minimálnym výživným, do dnešného dňa mu neposlala ani euro. Žiadal preto, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo potvrdené.

6. Opravným uznesením zo dňa 21.09.2017, č.k. 8P/1/2017-294 bola opravená výroková časť rozsudku tak, že správne znie, že mal. E. C. sa zveruje do osobnej starostlivosti otca, ktorý je oprávnený maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach. Súd prvej inštancie vydal opravné uznesenie podľa § 224 CSP.

7. V poradí druhým opravným uznesením súd prvej inštancie opravil odôvodnenie rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 31.08.2017 v bode 3. tak, že správne znie, „že matka maloletého sa k veci vyjadrila“. V ostatných častiach zostáva rozsudok okresného súdu nezmenený.

8. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti, t.z. vo výroku o určení výživného matke na mal. E. v zásade ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 CSP.

9. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

10. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

11. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy

životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného predpisu.

12. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa stará. Ak rodičia žijú spolu prihliadne súd na starostlivosť rodičov o domácnosť.

13. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové rizika, ktoré povinný na seba berie.

14. V prejednávanej veci súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením mal. E. zveril do osobnej starostlivosti otca, ktorý je oprávnený maloletého zastupovať, spravovať jeho majetok v bežných veciach. Vzhľadom k tomu, že matka maloletého v zásade s týmto výrokom súhlasila a v odvolaní ho nenamietala, nakoľko nemá v súčasnosti možnosti na to, aby sa mohla postarať o maloletého, tento výrok súdu prvej inštancie je odvolaním nenapadnutý a preto nadobudol právoplatnosť a preto odvolacím súdom nebol ďalej preskúmaný.

15. Predmetom prieskumu potom bol výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola matka zaviazaná platiť výživné na mal. E. vo výške 30% zo sumy životného minima.

16. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie vyplýva, že potom ako matka s maloletým niekoľkokrát zmenila bydlisko s tým, že pri výsluchu na Okresnom súde Považská Bystrica dňa 09.12.2016 uviedla, že nesúhlasí so zverením mal. E. do osobnej starostlivosti otca z dôvodu, že otec nemá vytvorené zázemie, pričom v čase tohto výsluchu matka bola aj s maloletým v Krízovom centre Čakanka v Považskej Bystrici, kde jej však končil dňa 03.01.2017 pobyt a pri výsluchu pred súdom uviedla, že si bude hľadať podnájom, prípadne požiada o mimoriadne predĺženie pobytu v Čakanke, čo je doba troch mesiacov. Následne ako vyplýva zo správy o šetrení pomerov, potom ako matke skončil pobyt v Krízovom centre Čakanka v Považskej Bystrici spolu s maloletým sa presťahovala do nemocničnej ubytovni v Považskej Bystrici. Celý spis ohľadom starostlivosti o maloletého bol prenesený na Okresný súd Považská Bystrica z dôvodu vhodnosti. Následne však bolo zistené, že od marca 2017 má dieťa prakticky v starostlivosti otec, kedy mu matka odovzdala s odôvodnením, že ho nezvláda, nemá peniaze a od vtedy bolo dieťa prihlásené do Materskej škôlky v Dolných Vesteniciach, kde býva otec maloletého. Z tohto dôvodu bol opätovne celý spisový materiál prenesený na Okresný súd v Prievidzi.

17. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že vo vzťahu k matke maloletého, táto bola naposledy evidovaná v evidencii nezamestnaných na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie do 16.03.2014. V súčasnosti nepoberá dávky v hmotnej núdzi, pričom prídavok na dieťa poberala do 31.03.2017, iné dávky menovaná nepoberá. Ďalej matka uviedla, že o dieťa sa nestará preto, lebo jej skončilo ubytovanie v krízovom centre a mala ubytovanie v Považskej Bystrici v zdravotnej ubytovni, avšak náklady tu boli 170,- eur mesačne a jej príjem bol 203,- eur mesačne aj preto nedokázala sa postarať o dieťa a nechať ho hladné a nezabezpečené. Sama dobrovoľne vyhľadala otca a povedala mu v akej je situácii, na čo jej on sľúbil, že kedykoľvek môže za dieťaťom prísť, zatelefonovať mu a navštíviť ho. Dieťa sa snaží kontaktovať, avšak otec jej vypína mobil. Ďalej matka potvrdila, že pracuje každý deň od pondelka do nedele upratuje, keď je voľno od 3 - 4tej, jej príjem za 7 dní je 10,- eur denne. Matka ďalej pri výsluchu potvrdila, že nemá zabezpečené bývanie, pričom v budúcnosti sa chce uchádzať o starostlivosť o dieťa aj so svojimi bytovými podmienkami.

18. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie ďalej vyplýva, že otcovi sa podarilo zamestnať sa, pričom pracuje v spoločnosti VEGUM Dolné Vestenice, kde jeho priemerný mesačný zárobok za rok je 684,- eur, priemerne mesačne v čistom, pričom do tejto sumy nie sú započítané nemocenské dávky za čas, kedy bol otec práceneschopný. Faktom ďalej je, že otec má exekučné zrážky ako vyplýva z jeho správy o príjme.

19. S poukazom na vyššie uvedený zistený skutkový stav veci potom je nutné konštatovať, že medzi najzásadnejšie zmeny, ktorý priniesol nový Zákon o rodine do úpravy rodičovských práv a povinností je povinnosť súdu určiť minimálne výživné. Z ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine vyplýva, že každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima.

20. Sumy životného minima sú upravované v zák.č. 601/2003 Z.z. o životnom minime, kde z ust. § 2 písm. c/ vyplýva, že za životné minimum fyzickej osoby v zmysle písm. c/ cit. paragrafu pri nezaopatrenom dieťati sa považuje suma 91,06 eur mesačne z čoho 30% takto predstavuje sumu 27,318 eur.

21. Keďže ust. § 62 ods. 3 upravuje, že bez ohľadu na schopnosti a možnosti povinného rodiča je potrebné stanoviť minimálne výživné, preto nezostávalo odvolaciemu súdu nič iné ako rozhodnutie súdu

prvej inštancie, ktorý stanovil výšku minimálneho výživného na maloletého napriek tomu, že matka má príjem pod hranicou životného minima ako vecne správne potvrdiť. Zákon neumožňuje za daného stavu veci neurčiť výživné vôbec.

22. Vo vzťahu k ďalším odvolacím námietkam, kde matka namietala postup súdu prvej inštancie, tieto boli čiastočne dôvodné. Preto v konečnom dôsledku bolo vydané opravné uznesenie, ktorým súd opravil odôvodnenie svojho rozhodnutia, pretože rodičia maloletého nikdy neboli manželia a preto bolo opravené odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie tak, aby odôvodnenie zodpovedalo aj skutkovému stavu veci.

23. Tak ako bolo vyššie uvedené, keďže výrok o zverení maloletého do osobnej starostlivosti otca v spojení s opravným uznesením odvolaním napadnutý nebol, tento výrok ani nepodliehal prieskumnej činnosti odvolacieho súdu.

24. Faktom je, že matka v prejednávanej veci v rámci podaného odvolania mala za to, že súd je voči nej zaujatý a žiadala, aby bola vec pridelená na akýkoľvek iný súd. Ako vyplýva z ust. § 49 ods. 1 CSP, sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu stranám alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti, pričom strana v zmysle § 52 ods. 1 CSP má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti. V námietke zaujatosti však musí okrem všeobecných náležitostí uviesť, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Námietku zaujatosti v zmysle § 53 CSP je potrebné uplatniť najneskôr do 7 dní odkedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený, pričom na neskôr uplatnenú námietku zaujatosti súd neprihliada, rovnako ako na opakované námietky zaujatosti podané z toho istého dôvodu.

25. Vzhľadom na skutočnosť, že v zmysle § 53 ods. 3 CSP platí, že ak sa námietka zaujatosti týka len okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada a v tomto prípade vec nadriadenému súdu nepredkladá. Preto za daného skutkového stavu, kedy námietka zo strany matky smerovala predovšetkým voči postupu súdu, odvolací súd o takto vznesenej námietke, ktorá v konečnom dôsledku nebola ani bližšie špecifikovaná neprihliadal, nakoľko sa jednalo o námietku spočívajúcu v procesnom postupe sudcu.

26. Preto v konečnom dôsledku odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa vyživovacej povinnosti matky voči maloletému ako vecne správne potvrdil z dôvodov vyššie uvedených.

27. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je miestne príslušný súd, v ktorého obvode má maloletý bydlisko určené dohodou rodičov alebo iným zákonným spôsobom.

Ak sa zákonným spôsobom zmenia okolnosti, podľa ktorých sa posudzuje miestna príslušnosť podľa odseku 1, môže súd preniesť svoju miestnu príslušnosť na iný súd, ak to vyžaduje záujem maloletého. Ak tento súd nesúhlasí s prenesením miestnej príslušnosti, rozhodne jeho nadriadený súd.

Ak nie je miestne príslušný súd známy alebo ak nemôže včas zakročiť, nariadi a uskutoční výkon súd, v ktorého obvode sa maloletý zdržuje. Len čo je to však možné, postúpi vec miestne príslušnému súdu.

Na výkon neodkladného opatrenia je miestne príslušný súd, ktorý opatrenie nariadil; ak neodkladné opatrenie nariadil odvolací súd, je miestne príslušný súd prvej inštancie.

Účastníkmi konania o výkone rozhodnutia sú maloletý, ten, kto je z exekučného titulu oprávnený a povinný.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.

Po vydaní uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia alebo súčasne s vydaním tohto uznesenia môže súd vykonať úkony a opatrenia smerujúce k tomu, aby došlo k dobrovoľnému splneniu povinnosti.

Pred uskutočnením výkonu rozhodnutia môže súd nariadiť pojednávanie a predvolať povinného, oprávneného, maloletého alebo orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Na pojednávaní vyzve povinného, aby sa rozhodnutiu podrobil a upozorní tiež na následky neplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí.

Ak sa javí, že účel pojednávania možno dosiahnuť aj písomnou výzvou, súd vyzve povinného na dobrovoľné plnenie a upozorní ho na následky neplnenia.

Ak má súd za to, že postup podľa odsekov 1 a 2 by mohol viesť k zmareniu odňatia dieťaťa, súd vykoná výzvu pred uskutočnením výkonu rozhodnutia na mieste samom.

Pred uskutočnením výkonu rozhodnutia môže súd požiadať príslušný orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, prípadne príslušný orgán obce o poskytnutie súčinnosti pri zisťovaní informácií o dôvodoch nepodrobenia sa rozhodnutiu a o poskytnutie súčinnosti pri preverení týchto dôvodov.

Ak je to účelné, môže súd pred uskutočnením výkonu rozhodnutia uložiť účastníkom účasť u mediátora zapísaného v registri mediátorov.

Ak výzva súdu na dobrovoľné splnenie povinnosti zostane bezvýsledná, súd môže uložiť povinnému pokutu do 1 000 eur.

Pokutu možno uložiť aj opakovane za každé porušenie povinnosti vyplývajúcej z rozhodnutia.

Ak výzva súdu na dobrovoľné splnenie povinnosti zostane bezvýsledná a ak to povaha veci pripúšťa, súd môže rozhodnúť o tom, že príslušný štátny orgán zastaví výplatu

- a) rodičovského príspevku povinnému podľa osobitného predpisu,
- b) prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa povinnému podľa osobitného predpisu.

Ak povinný začal dobrovoľne plniť, súd rozhodne, aby príslušný štátny orgán obnovil výplatu dávok zastavených podľa odseku 1.

Ak úkony a opatrenia súdu smerujúce k dobrovoľnému splneniu povinnosti zostali bezvýsledné, súd výkon rozhodnutia uskutoční.

Ak je to vzhľadom na okolnosti prípadu potrebné, súd uskutoční výkon rozhodnutia aj bez vykonania úkonov a opatrení smerujúcich k dobrovoľnému splneniu povinnosti.

Výkon rozhodnutia možno uskutočniť, len čo bolo uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia vydané. Uskutočneniu výkonu rozhodnutia nebráni, že uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia nebolo účastníkom doručené.

Súd písomne, elektronickými prostriedkami alebo telefonicky upovedomí oprávneného o mieste a čase uskutočnenia výkonu rozhodnutia.

Súd povinného o uskutočnení výkonu rozhodnutia upovedomí až na mieste samom. Ak sa povinný nenachádza pri odňatí maloletého, upovedomí sa o odňatí bezodkladne po ňom.

Súd odníme maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť, a postará sa o jeho odovzdanie tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.

Sudca je oprávnený poveriť súdneho úradníka zabezpečením odňatia maloletého. Poverený súdny úradník má pri výkone rozhodnutia rovnaké oprávnenia podľa tohto zákona ako sudca.

Súd je oprávnený zabezpečiť vstup do obydlia a vykonať opatrenia na odňatie maloletého.

Každý je povinný poskytnúť súdu súčinnosť a informácie na objasnenie skutočností dôležitých pre výkon rozhodnutia.

Súd je oprávnený vydávať pokyny orgánom a osobám, ktoré sa zúčastňujú na výkone rozhodnutia.

Ak je to nevyhnutné pre výkon rozhodnutia, sudca je oprávnený každému prikázať, aby

- a) v nevyhnutne potrebnom čase nevstupoval na určené miesto, ani sa na ňom nezdržiaval,
- b) na nevyhnutne potrebný čas zotrval na určenom mieste.

Tomu, kto nesplní povinnosti podľa odsekov 1 až 3, môže súd uložiť uznesením poriadkovú pokutu do 1 000 eur.

Súd môže odložiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu, ak je život, zdravie alebo priaznivý vývoj maloletého výkonom rozhodnutia vážne ohrozený.